

**OSTVARIVANJE PRAVA NA DEČJI DODATAK RADI IZDRŽAVANJA I POBOLJŠANJA
ŽIVOTNOG STANDARDA DETETA****Zakon o finansijskoj podršci porodici sa decom****član 17**

Roditeljsko pravo kao zakonski osnov

Sentenca:

Dečji dodatak predstavlja iznos kojim se doprinosi ostvarivanju boljeg životnog standarda deteta, pa sredstva od dečjeg dodatka pripadaju detetu na čije ime se isplaćuju, a ne roditelju kome se isplaćuju.

Iz obrazloženja:

"Presudom Osnovnog suda u N. S. od 19.10.2011. godine odbijen je deo tužbenog zahteva za isplatu dečjeg dodatka u iznosu od 2.500,00 dinara, počev od septembra 2010. godine pa do pravnosnažnosti presude.

Delimično su osnovani navodi žalbe tužilje, kojima se pobija odluka u delu u kome je odbijen tužbeni zahtev za isplatu zadržanog dečjeg dodatka u visini od 2.500,00 dinara mesečno.

Zaključak prvostepenog suda, da je ovaj deo zahteva tužilje u celosti neosnovan iz razloga što je, u vreme kada je mlt. M. prešla da živi kod majke (u septembru 2010. godine), tuženi i dalje, po odluci suda, vršio roditeljsko pravo nad njom, zbog čega je bio ovlašćen da prima dečji dodatak, ne može se prihvatiti. Naime, prema odredbi člana 17. Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom (dalje: Zakon), dečji dodatak ostvaruje jedan od roditelja koji neposredno brine o detetu. Međutim, dečji dodatak predstavlja deo troškova koji se odnose na mesečne potrebe svakog deteta, kojim se doprinosi ostvarivanju boljeg životnog standarda deteta, pa sredstva od dečjeg dodatka pripadaju detetu na čije ime se isplaćuju, a ne roditelju kome se isplaćuju. Imajući u vidu navedeno, ovaj sud smatra da je potraživanje tužilje na ime dečjeg dodatka, za period od septembra 2010. godine (od kada je mlt. M. prešla da živi kod majke) pa do donošenja pravosnažne sudske odluke kojom je mlt. M. poverena majci na vršenje roditeljskog prava (25.5.2011. godine), neosnovano, jer je u tom periodu tuženi na osnovu ranije sudske odluke vršio roditeljsko pravo nad mlt. M, pa je po tom osnovu bio ovlašćen da preuzima novac na ime dečjeg dodatka, pri čemu i ovaj sud prihvata navode tuženog da je ovaj novac, namenjen mlt. M., tuženi i iskoristio za njene potrebe, tako što je mlt. M. kupio knjige i školski pribor.

Međutim, nakon donošenja sudske odluke, kojom je mlt. M. poverena majci na samostalno vršenje roditeljskog prava (posle 25.5.2011. godine), ne postoji više

zakonski osnov po kome je tuženi ovlašćen da uzima dečji dodatak, u smislu odredaba Zakona, pa su svi iznosi na ime dečjeg dodatka koje je tuženi primio nakon donošenja navedene odluke zadržani neosnovano, jer tuženi pri tome nije dokazao da je ovaj novac utrošio za potrebe mlt. M., te je isti dužan vratiti, na šta je i obavezan ovom odlukom."

(Presuda Vrhovnog kasacionog suda, Rev. 690/2012 od 12.9.2012. godine)

